

بحران گرمایش زمین و مسئولیت داغ لعنت خورده ها

مجید پهلوان

www.majidpahlavan.com

بین المللی میگوید که این مطلب را حتی بچه مدرسه ای ها هم درک میکنند ولی در پایان نظم نوین جهانی و سردمداران سیاست بازار و نئولیبرال ها میگویند که اگر رشد اقتصادی میخواهید باید آلودگی هوا را و ماسک روی صورت و دهان خود گذاردن را هم بپذیرید! باید مرزهای ملی را بکشاید تا ما طرح توسعه اقتصادی بازار و مصرف و حوزه فعالیت اقتصادی شمارا برنامه ریزی کنیم. که اگر فقر و گرسنگی نمیخواهید باید به این روند تن در دهید (نئولیبرالیسم).

*****

نگاهی گذرا حتی به منابع مربوطه میگوید که شتاب گرمایش زمین و انباشت گاز کربن در جو زمین و حالت خفگی آن مستقیماً نتیجه یک طوفان تولیدی ناشی از رشد و گستردگی مناسبات سرمایه داری است که در آن بازار و مختصات آن حرف اول را میزند. که تولید انبوه و سپس در بدر به دنبال مشتری آن گشتن فضایی شتابنده و مصرفی بوجود آورده که یکی از کوچکترین نتایج آن آلودگی رودخانه ها دریاها جنگل زدایی و مصرف بی رویه سوخت فسیلی است. به درجه که هم اکنون جو زمین به حالت خطرناکی از انباشت گازهای گلخانه ای رسیده است. که بنیاد چنین مناسبات بربرگونه برای انباشت نجومی سرمایه در دستان فقط یک درصد از جمعیت کل زمین بنام توسعه مستمر خوانده میشود! مشاهده میکنیم که در این اوضاع نمایندگان انحصارات و بلندگوهای سیاسی آنها چون Donald Trump (نامزد مقام ریاست جمهوری) میگویند که همانطور که منطق بازار و اقتصاد بازار دائماً خود را تصحیح میکند و نیاز به دخالت دولتها و تلاش در تصحیح روند بحران زایی کنونی نیست زمین و جو زمین و آب و هوا (Climate Change) هم مثل بازار خود را تصحیح میکند و ایشان آمار مذکور را داستان سرایی مینامد! نمیداند که کربن متصاعد از روی زمین برای صدها سال زیر جو میماند و حالت خفگی در هوا تولید میکند. که سبب سیل و ویرانی از یک طرف و خشکسالی و قحطی و بیچارگی مردمان در نقطه ای دیگر شده است.

*****

در حالیکه ارباب سرمایه بین المللی چه در هند و چه در آمریکا و چه در چین و به زمان رسیدن بحران دوره ای وسیکل جدید بحران اقتصادی و ورشکستگی بانکها و سقوط بورس به دست و پا میافتند و میلیاردها دلار به بانکها میدهند و حتی مثل آمریکا اسکناس چاپ میکنند تا به جنگ بحران مربوطه بروند ولی ارباب سرمایه جهانی حاضر نیست حتی یک قدم بابت مبارزه علیه آفتی که گریبان همگان را گرفته بردارد. که بودجه های مراکز محیط زیستی را همان انحصارات سرمایه داری تامین و کارشان و اعتراض آنها را نیز مدیریت میکنند.

*****

گویی تا مناسبات سرمایه داری و شیوه تولیدی به این مضمون مسلط است آش همین و کاسه همان خواهد بود ولی مبارزه گویی باید به سمت و بدست کسانی دیگر رود. که طبقه کارگر جهانی و زحمتکشان بین المللی هستند که نابود میشوند و متضرر. در حالیکه وقت تلف کردنهایی از قبیل کنفرانس پاریس و مجمع کیوتو ادامه دارد ولی راه حل گویی تنها در مقوله ای انقلابی و رادیکال میسر باشد. نظریه ای که جنبش بین المللی جهت مبارزه علیه سرمایه داری امپریالیستی را ممکن و میسر و در آن راه تلاش میکند به جنبش محیط زیستی نیز معتقد است. میدانیم که همگان از گرمایش زمین رنج میبرند. ولی باید این نارضایتی ها سازماندهی شود. همانطور که مردم از تبعیض نژادی رنج میبرند و جنبش مدنی امثال مارتین لوتر کینگ سبب اتحاد عملی آن شد. باید به گزینگی های بورژوازی نه گفت. که دو نظریه اینجا مطرح میشود. برخی که معتقدند باید این جنبش و ملزومات و پول آن را دولت ها ارائه دهند (نمایندگان همان انحصارات) و

سه روز پیش از آغاز کنفرانس پاریس و بررسی مسئله گرمایش زمین و تغییرات آب و هوا و جو زمین F.A.O یا سازمان کشاورزی و مواد غذایی وابسته به سازمان ملل متحد اعلام داشت که کشورهای در حال توسعه (توبخوان عقب مانده) بیشترین خسارات ناشی از گرمایش زمین و تغییرات آب و هوا را متحمل شده اند. گرمایش زمین که هم اکنون ۹۷ درصد دانشمندان حوزه مربوطه و پژوهشگران آن را تایید مینمایند ولی فقط نمایندگان انحصارات سرمایه داری و کنسرن های دنیای صنعتی هنوز آن را کتمان میکنند. سازمان ملل متحد اعلام داشت که خشکسالی قحطی و گرمایش آبهای اقیانوس ها ذوب شدن یخ های دائمی قطب شمال و جنوب مستقیماً بر اثر ازدیاد گاز سمی کربن در جو زمین بوجود آمده است. F.A.O میزان خسارات ده ساله بر کشورهای فقیر که جنگل ها و مراتع و مزارع آنها سوخته را (۲۰۱۳-۲۰۰۳) یک ونیم تریلیون دلار اعلام داشت. این سازمان خبر از مهاجرت صدها میلیون کشاورز به حاشیه شهرها میدهد که رقم اعلام شده از سوی سازمان ملل متحد میگوید در جهان دو ونیم میلیارد کشاورز داریم و مهاجرت آنها یعنی بحران اقتصادی-سیاسی و دموگرافیک. حال ببینیم که این کنفرانس ها (چون پاریس) که گرداننده اش خود ابرقدرتهای تولیدکننده گازهای سمی هستند چه خواهند نمود.

*****

برگردیم به سال ۱۹۹۲ میلادی و به میان آمدن توافقنامه ای جمعی بنام Kyoto (محلی در کشور ژاپن). امضا کنندگان در سال ۱۹۹۷ آن را امضا و موظف شدند که از حجم گازهای تولیدی و سمی خود بکاهند. آمریکا و چین و هند آن را امضا نمیکنند! روسیه در دور اول حضور داشت ولی حال نه! کانادا امضا خود را توسط نخست وزیر (سابق) محافظه کارش استیفن هارپر پس گرفت و حال پیدا کنید سرفروش اجلاس پاریس را که قرار است این جماعت به حل معضل گرمایش و تغییرات مربوطه بپردازند. یک قلم مینویسیم که رئیس اتاق بازرگانی آمریکا یعنی آقای Thomas Donohue معتقد است که کاهش حجم تولیدی گاز کربن منتشره از دودکش کارخانه ها و مراکز صنعتی و خودروها و... یعنی خفه کردن اقتصاد آمریکا و خارج کردن بخش مهمی از اقتصاد که ممکن نیست! این آقا و هم دستان میخواهند به حل معضلی که زاده مناسبات سرمایه داری و تولید انبوه و مازاد بر مصرف است بنشینند! باید توجه داشت که گرمایش و افزایش گرمای زمین به سطح ۴ درجه دیگر از حد معمول یعنی از دست دادن ۶۰ درصد مواد غذایی تولیدی یعنی کوچ صدها میلیون دیگر از کشاورزان و کارگران کشاورزی بر حاشیه شهرها ...

*****

طبق اعلام رسمی سازمان ملل متحد ذوب شدن یخ های قطب جنوب چنان سرعت گرفته که تاکنون به اندازه مساحت کشور فرانسه یخ در این حوزه آب شده و اگر این روند ادامه یابد به مثابه ازدیاد آب اقیانوس ها از ۳ تا ۵ متر و یعنی زیر آب رفتن زمین ها و مراتع و شهرهاست. در حالیکه رئیس I.E.A یا موسسه انرژی

نظری که من به آن تمایل دارم که جنبش محیط زیستی را خارج از چهارچوب مبارزه برای عدالت اجتماعی نمیداند. که برخورد انقلابی به مسئله ای به این درجه اهمیت بحرانی بی شک جنبشی است اجتماعی که در این زمان آموزش و دادن آگاهی عمومی قدم نخست آن است. که ما نمیتوانیم از تولیدکنندگان این سموم انتظار حل بحران داشته باشیم و این قضیه باکل مناسبات سرمایه داری گره خورده است. من معتقدم که نباید مسئله تولیدگازهای سمی و گلخانه ای را جدا از مسئله انباشت نجومی سرمایه در دستان یک درصد از مفت خوران بین المللی دانست. هرگونه برخورد میانه بازانه و تولیدی فکراخبارهای موسسات همان انحصارات تولیدکننده گازها به ادامه مصیبت موجود کمک میکند. که اگر بحرانی به این عمق موجود است پس تنها برخوردی رادیکال و ریشه ای در خور آن است. پژوهشگران هنوز سرگرم بررسی رابطه مستقیم خفگی جو زمین و گرمایش حاصل از آن با شیوع بیماریهایی چون تنگ نفس و اغلب گسترش سردردهای خطرناک هستند. آلودگی آبهای آشامیدنی به آلودگی چرخه تولید مواد غذایی میرسد و آن در هوایی که صدوبیست بار مسموم تر از حد مجاز است (وجود سرب بسیار در هوا) صف طولانی بیماران دستگاه تنفسی قلبی و خونی را طویل تر میکند. که تولیدکنندگان و صاحبان مجتمع های عظیم تولیدی به بهای نابودی و بیماری نسلی به انباشت دلارهای خونین خود ادامه میدهند. این روند از اروپای غربی خود را ابتدا به امریکای شمالی رساند و سپس با پیوستن چین و روسیه و هند و برزیل به باشگاه سرمایه داری برتر آینده ای تیره و تار برای داغ لعنت خوردگان با میلیاردها زحمتکش جهانی که سرمایه ای جز فروش نیروی کار خود ندارند ترتیب داده است. گویی نه به لحاظ اقتصادی بلکه حتی از نگاه زیست محیطی هم انفجار خشم داغ لعنت خورده ها علیه مناسباتی بنام بربریت نوین و بدلیل اجتماعی آنها تنها پاسخ شایسته به این مرگ تدریجی است.

*****

بعنوان نتیجه مطلب مینویسم که هم اکنون صنایع تولیدی چین به تنهایی مسئولیت دو سوم حجم تولیدگازهای گلخانه ای را بخود اختصاص داده است. که سرمایه داری تبهکارانه چینی با هدایت حزب کمونیست دست در دست حریف غربی خود به نابودی محیط زیست ما مشغولند. که راه رهائی هرگز از توافقنامه های باسمة ای کنونی بدست نخواهد آمد و اراده بین المللی و جنبش اجتماعی نوینی را خارج از مناسبات کنونی میطلبد.

